ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 12ης Δεκεμβρίου 2000 *

Στην υπόθεση C-435/99,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από την L. Ström, νομική σύμβουλο, και τον A. Caeiros, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Πορτογαλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τον L. Fernandes, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της γενικής διευθύνσεως κοινοτικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, την M. Romão, νομικό της ιδίας υπηρεσίας, και τον J. L. Fernandes, διευθυντή του νομικού γραφείου του Εθνικού Ινστιτούτου Ύδατος, 1, Rua da Cova da Moura, Λισαβόνα (Πορτογαλία),

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική.

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να διαβιβάσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες εκθέσεις για την εφαρμογή των άρθρων:

— 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 4ης Μαΐου 1976, περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 138),

— 14 της οδηγίας 78/176/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 1978, περί των αποβλήτων που προέρχονται από τη βιομηχανία διοξειδίου του τιτανίου (ΕΕ L 54, σ. 19), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 83/29/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιανουαρίου 1983 (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 154),

— 16 της οδηγίας 78/659/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 1978, περί της ποιότητος των γλυκών υδάτων που έχουν ανάγκη προστασίας ή βελτιώσεως για τη διατήρηση της ζωής των ιχθύων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 172), όπως τροποποιήθηκε προσφάτως με την πράξη για τους όρους προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και για τις προσαρμογές των συνθηκών (ΕΕ 1985, L 302, σ. 23),

— 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1979, περί προστασίας των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 240),

— 5, παράγραφοι 1 και 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 82/176/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1982, περί των οριακών τιμών και των ποιοτικών στόχων για τις απορρίψεις υδραργύρου από τον βιομηχανικό τομέα της ηλεκτρόλυσης των χλωριούχων αλάτων αλκαλίων (ΕΕ L 81, σ. 29),

— 5, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 83/513/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1983, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις καδμίου (ΕΕ L 291, σ. 1),

— 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 84/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 1984, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους όσον αφορά τις απορρίψεις υδραργύρου σε τομείς άλλους εκτός του τομέα της ηλεκτρόλυσης των χλωριούχων αλάτων των αλκαλίων (ΕΕ L 74, σ. 49),

— 5, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 84/491/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1984, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις εξαχλωροκυκλοεξανίου (ΕΕ L 274, σ. 11), και

— 6, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 86/280/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1986, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις ορισμένων επικίνδυνων ουσιών που υπάγονται στον κατάλογο Ι του παραρτήματος της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ (ΕΕ L 181, σ. 16), όπως τροποποιήθηκε προσφάτως με την οδηγία 90/415/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1990 (ΕΕ L 219, σ. 49),

ως έχουν οι διατάξεις αυτές στο άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1991, για την τυποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον (ΕΕ L 377, σ. 48), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις των

ανωτέρω οδηγιών, καθώς και από τα άρθρα 5, πρώτο εδάφιο, και 189, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 10, πρώτο εδάφιο, ΕΚ και 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann (εισηγητή) και L. Sevón, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 12 Νοεμβρίου 1999, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να της διαβιβάσει τις αναγκαίες εκθέσεις για την εφαρμογή των άρθρων:

— 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 4ης Μαΐου 1976, περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 138),

— 14 της οδηγίας 78/176/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 1978, περί των αποβλήτων που προέρχονται από τη βιομηχανία διοξειδίου του τιτανίου (ΕΕ L 54, σ. 19), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 83/29/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιανουαρίου 1983 (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 154),

— 16 της οδηγίας 78/659/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 1978, περί της ποιότητος των γλυκών υδάτων που έχουν ανάγκη προστασίας ή βελτιώσεως για τη διατήρηση της ζωής των ιχθύων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 172), όπως τροποποιήθηκε προσφάτως με την πράξη για τους όρους προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και για τις προσαρμογές των συνθηκών (ΕΕ 1985, L 302, σ. 23),

— 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1979, περί προστασίας των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 240),

— 5, παράγραφοι 1 και 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 82/176/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1982, περί των οριακών τιμών και των ποιοτικών στόχων για τις απορρίψεις υδραργύρου από τον βιομηχανικό τομέα της ηλεκτρόλυσης των χλωριούχων αλάτων αλκαλίων (ΕΕ L 81, σ. 29),

— 5, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 83/513/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1983, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις καδμίου (ΕΕ L 291, σ. 1),

— 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 84/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 1984, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους όσον αφορά τις απορρίψεις υδραργύρου σε τομείς άλλους εκτός του τομέα της ηλεκτρόλυσης των χλωριούχων αλάτων των αλκαλίων (ΕΕ L 74, σ. 49),

— 5, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 84/491/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1984, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις εξαχλωροκυκλοεξανίου (ΕΕ L 274, σ. 11), και

— 6, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 86/280/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1986, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις ορισμένων επικίνδυνων ουσιών που υπάγονται στον κατάλογο Ι του παραρτήματος της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ (ΕΕ L 181, σ. 16), όπως τροποποιήθηκε προσφάτως με την οδηγία 90/415/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1990 (ΕΕ L 219, σ. 49),

ως έχουν οι διατάξεις αυτές στο άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1991, για την τυποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον (ΕΕ L 377, σ. 48), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις των ανωτέρω οδηγιών, καθώς και από τα άρθρα 5, πρώτο εδάφιο, και 189, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 10, πρώτο εδάφιο, ΕΚ και 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ).

2 Στο παρελθόν, ορισμένες κοινοτικές οδηγίες για το περιβάλλον προέβλεπαν ότι τα κράτη μέλη καταρτίζουν έκθεση σχετικά με την εφαρμογή των οδηγιών αυτών καθώς και ότι η Επιτροπή καταρτίζει μια συνθετική έκθεση. Δεδομένου ότι οι σχετικές διατάξεις είχαν διαφορετικό και ανομοιογενές περιεχόμενο, η οδηγία 91/692 εναρμόνισε τις υφιστάμενες διατάξεις όσον αφορά την κατάρτιση και την υποβολή των εκθέσεων.

3 Η οδηγία αυτή ορίζει ότι τα κράτη μέλη υποβάλλουν εκθέσεις ανά τριετία και ότι οι εκθέσεις αυτές καταρτίζονται βάσει ερωτηματολογίου που έχει ετοιμάσει η Επιτροπή, το οποίο αποστέλλεται στα κράτη μέλη έξι μήνες πριν από την έναρξη της περιόδου που καλύπτει η έκθεση. Οι εκθέσεις πρέπει, στην περίπτωση αυτή, να διαβιβάζονται στην Επιτροπή εντός εννέα μηνών από τη λήξη της ανωτέρω περιόδου. Η πρώτη περίοδος κάλυπτε το διάστημα μεταξύ 1993 έως και 1995.

4 Δυνάμει του παραρτήματος Ι της οδηγίας 91/692, η οδηγία αυτή καλύπτει, μεταξύ άλλων, όλες τις επίδικες διατάξεις.

5 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/692, η Πορτογαλική Δημοκρατία έπρεπε να υποβάλει τις εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή των εν λόγω οδηγιών, για την περίοδο από 1993 μέχρι και 1995, το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου 1996.

6 Δεδομένου ότι δεν έλαβε καμία έκθεση εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η Επιτροπή απέστειλε στην Πορτογαλική Κυβέρνηση στις 30 Ιουνίου 1998 έγγραφο οχλήσεως με το οποίο την κάλεσε να υποβάλει εντός δύο μηνών τις παρατηρήσεις της επί των προσαπτομένων παραβάσεων.

7 Οι πορτογαλικές αρχές απάντησαν στο έγγραφο οχλήσεως με τις από 21 Οκτωβρίου και 4 Νοεμβρίου 1998 επιστολές, παρέχοντας ορισμένα πληροφοριακά στοιχεία και σημειώνοντας κυρίως ότι δεν θα παρέλειπαν να διαβιβάσουν στην Επιτροπή τις εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή των εν λόγω οδηγιών.

8 Δεδομένου ότι καμία έκθεση δεν διαβιβάστηκε στην Επιτροπή σχετικά με τις οδηγίες αυτές, η Επιτροπή απηύθυνε με έγγραφο της 2ας Φεβρουαρίου 1999 αιτιολογημένη γνώμη στην Πορτογαλική Κυβέρνηση, καλώντας την να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις οδηγίες αυτές εντός δύο μηνών από της κοινοποιήσεως της γνώμης αυτής.

9 Στις 30 Απριλίου 1999, η Πορτογαλική Κυβέρνηση διαβίβασε στην Επιτροπή «έγγραφο που συγκεντρώνει τις πληροφορίες που ελήφθησαν στο πλαίσιο του δικτύου της ποιότητας των υδάτων για το διάστημα από 1993 έως 1997, το οποίο αποτελεί τη βάση για την κατάρτιση της εκθέσεως σχετικά με την εφαρμογή των οδηγιών (...) 76/464/ΕΟΚ, 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ», και στις 11 Αυγούστου του ιδίου έτους διαβίβασε στην Επιτροπή πανομοιότυπο έγγραφο «για το διάστημα από 1993 έως 1998», διευκρινίζοντας και στις δύο περιπτώσεις ότι «η προπαρατεθείσα έκθεση τελεί υπό επεξεργασία και [ότι] θα αποσταλεί στην Επιτροπή όταν θα καταστεί διαθέσιμη».

10 Δεδομένου ότι δεν έλαβε καμία έκθεση, η Επιτροπή βρέθηκε σε αδυναμία να εκπληρώσει τις δικές της υποχρεώσεις και να υποβάλει την κοινοτική συνθετική έκθεση που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/692. Ως εκ τούτου, αποφάσισε να ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή.

11 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να διαβιβάσει τις εν λόγω εκθέσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5, πρώτο εδάφιο, και 189, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης.

12 Στο υπόμνημά της αντικρούσεως, η Πορτογαλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι διαβίβασε ήδη στην Επιτροπή όλα τα διαθέσιμα στοιχεία σχετικά με τις οδηγίες 76/464, 82/176, 83/513, 84/156, 84/491 και 86/280. Η καθυστέρηση στην κατάρτιση των εκθέσεων που αφορούν τις έξι αυτές οδηγίες οφείλεται στις σημαντικές δυσκολίες που συνάντησαν οι αρμόδιες υπηρεσίες κατά τη συμπλήρωση των ερωτηματολογίων της Επιτροπής. Πάντως, πρέπει οι εκθέσεις αυτές να μπορούν να καταρτίζονται το συντομότερο δυνατό.

13 Ως προς την οδηγία 80/68, η Πορτογαλική Κυβέρνηση διευκρινίζει ότι η έκθεση θα κοινοποιηθεί στην Επιτροπή όταν θα είναι διαθέσιμη. Όσον αφορά την οδηγία 78/659, η διαδικασία καταρτίσεως βαίνει προς ολοκλήρωση και η έκθεση πρέπει να περιέλθει στην Επιτροπή στις 30 Μαΐου 2000 το αργότερο. Όσον αφορά την οδηγία 78/176, η ανωτέρω κυβέρνηση, μολονότι υποστηρίζει ότι απηλλάγη από την υποχρέωση να διαβιβάσει σχετική έκθεση στην Επιτροπή λόγω του ότι δεν υπάρχουν στο έδαφος της Πορτογαλικής Δημοκρατίας απόβλητα που προέρχονται από τη βιομηχανία διοξειδίου του τιτανίου, επισύναψε ωστόσο στο υπόμνημά της αντικρούσεως την απάντηση στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής.

14 Στο υπόμνημά της απαντήσεως, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι η έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 78/176 της είχε διαβιβαστεί. Ωστόσο, η Επιτροπή ενέμεινε στα αιτήματά της, υποστηρίζοντας ότι η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή έχει διαμορφωθεί κατά τη λήξη της προθεσμίας που έταξε η αιτιολογημένη γνώμη και ότι οι μεταβολές που επήλθαν στη συνέχεια δεν λαμβάνονται υπόψη. Η Επιτροπή προσθέτει ότι το γεγονός ότι η ανωτέρω έκθεση διαβιβάστηκε εν τέλει με το υπόμνημα αντικρούσεως αποδεικνύει ότι η Πορτογαλική Κυβέρνηση θα μπορούσε να υποβάλει την έκθεση αυτή εν ευθέτω χρόνω. Εξάλλου, το άρθρο 14 της οδηγίας 78/176 δεν προβλέπει καμία εξαίρεση από την υποχρέωση διαβιβάσεως της εκθέσεως στην Επιτροπή.

15 Δεν αμφισβητείται ότι οι εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή των οδηγιών 76/464, 78/659, 80/68, 82/176, 83/513, 84/156, 84/491 και 86/280 δεν περιήλθαν στην Επιτροπή εντός της ταχθείσας προθεσμίας και, ως εκ τούτου, πρέπει να θεωρηθεί ότι είναι βάσιμη η προσφυγή που άσκησε συναφώς η Επιτροπή.

16 Ως προς την έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 78/176, που διαβιβάστηκε στην Επιτροπή μαζί με το υπόμνημα αντικρούσεως της Πορτογαλικής Κυβερνήσεως, πρέπει να υπομνηστεί ότι από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, στο πλαίσιο προσφυγής που ασκήθηκε βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή διαμορφώθηκε κατά τη λήξη της προθεσμίας που έταξε η αιτιολογημένη γνώμη και ότι οι μεταβολές που επήλθαν στη συνέχεια δεν λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 13ης Απριλίου 2000, C-348/99, Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου, Συλλογή 2000, σ. I-2917, σκέψη 8). Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι, κατά τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, η έκθεση δεν είχε διαβιβαστεί.

17 Η επιχειρηματολογία της Πορτογαλικής Κυβερνήσεως, ότι δεν ήταν υποχρεωμένη να διαβιβάσει μια τέτοια έκθεση λόγω της ιδιαιτέρας καταστάσεώς της, ήτοι λόγω του γεγονότος ότι δεν υπάρχουν στο έδαφός της απόβλητα που προέρχονται από τη βιομηχανία διοξειδίου του τιτανίου, επιχειρηματολογία προς την οποία η ίδια η κυβέρνηση ήλθε σε αντίθεση αποστέλλοντας εκ των υστέρων την εν λόγω έκθεση, πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να απορριφθεί. Πράγματι, όπως τόνισε και ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 16 των προτάσεών του, η επίδικη διάταξη δεσμεύει εξίσου όλα τα κράτη μέλη και, στην περίπτωση που δεν πραγματοποιήθηκε καμία από τις ενέργειες που αναφέρει η οδηγία 78/176 στο έδαφος ενός κράτους μέλους κατά την υπό εξέταση περίοδο, το κράτος αυτό οφείλει να επισημάνει το γεγονός τούτο στην έκθεσή του, την κατάρτιση της οποίας σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να παραλείψει.

18 Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη διαβιβάζοντας στην Επιτροπή τις αναγκαίες εκθέσεις για την εφαρμογή των άρθρων:

— 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 76/464,

— 14 της οδηγίας 78/176, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 83/29,

— 16 της οδηγίας 78/659, όπως τροποποιήθηκε προσφάτως με την πράξη για τους όρους προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και για τις προσαρμογές των συνθηκών,

— 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 80/68,

— 5, παράγραφοι 1 και 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 82/176,

— 5, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 83/513,

— 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 84/156,

— 5, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 84/491 και

— 6, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 86/280, όπως τροποποιήθηκε προσφάτως με την οδηγία 90/415,

ως έχουν οι διατάξεις αυτές στο άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/692, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις των ανωτέρω οδηγιών.

Επί των δικαστικών εξόδων

19 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή διατύπωσε σχετικό αίτημα και η Πορτογαλική Δημοκρατία ηττήθηκε, επιβάλλεται να καταδικαστεί η Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να διαβιβάσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες εκθέσεις για την εφαρμογή των άρθρων:

— 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 4ης Μαΐου 1976, περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας,

— 14 της οδηγίας 78/176/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 1978, περί των αποβλήτων που προέρχονται από τη βιομηχανία διοξειδίου του τιτανίου, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 83/29/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιανουαρίου 1983,

— 16 της οδηγίας 78/659/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 1978, περί της ποιότητος των γλυκών υδάτων που έχουν ανάγκη προστασίας ή βελτιώσεως για τη διατήρηση της ζωής των ιχθύων, όπως τροποποιήθηκε προσφάτως με την πράξη για τους όρους προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και για τις προσαρμογές των συνθηκών,

— 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1979, περί προστασίας των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες,

— 5, παράγραφοι 1 και 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 82/176/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1982, περί των οριακών τιμών και των ποιοτικών στόχων για τις απορρίψεις υδραργύρου από τον βιομηχανικό τομέα της ηλεκτρόλυσης των χλωριούχων αλάτων αλκαλίων,

— 5, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 83/513/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1983, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις καδμίου,

— 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 84/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 1984, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους όσον αφορά τις απορρίψεις υδραργύρου σε τομείς άλλους εκτός του τομέα της ηλεκτρόλυσης των χλωριούχων αλάτων των αλκαλίων,

— 5, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 84/491/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1984, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις εξαχλωροκυκλοεξανίου, και

— 6, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 86/280/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1986, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις ορισμένων επικίνδυνων ουσιών που υπάγονται στον κατάλογο Ι του παραρτήματος της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε προσφάτως με την οδηγία 90/415/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1990,

ως έχουν οι διατάξεις αυτές στο άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1991, για την τυποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις των ανωτέρω οδηγιών.

2) Καταδικάζει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Wathelet Jann Sevón

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Δεκεμβρίου 2000.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πρώτου τμήματος

M. Wathelet